

CENTER FOR
THE DEFENCE OF
THE INDIVIDUAL

המוקד להגנת הפרט

مركز الدفاع عن الفرد

רחוב אבו עוביידה 4
ירושלים 97200
טל. 02.6283555
פקס. 02.6276317

شارع أبو عبيده ٤
القدس ٩٧٢٠٠
هاتف. ٠٢. ٦٢٨٣٥٥٥
فاكس. ٠٢. ٦٢٧٦٣١٧

mail@hamoked.org.il
www.hamoked.org.il

15.12.2011

בתשובה נא לציין: 63929

בדואר רשום + אישור
מסירה

לכבוד
מר שמעון פרס
נשיא מדינת ישראל
בית הנשיא
רח' הנשיא 3
ירושלים 92188

מכובדי,

הנדון: בקשה לחנינה לשם השבת כספים ששולמו כקנס
בשם מר אבו עמרה, ת"ז
פלסטיני תושב רצועת עזה

1. הריני לפנות אליך בהתאם לסעיף 2 לחוק עונש מאסר שגזר בית משפט צבאי בחבל עזה (הוראות מעבר), התשס"ז-2007, ולבקש כי תחון את מר אבו עמרה, שפרטיו בנדון, כמפורט להלן.
  2. סיפורו של מר אבו עמרה הינו סיפור מעט מורכב. להלן סיפור המעשה, בתמצית.
  3. מדובר על אדם שנולד בשנת 1962 בעיר רפיח הפלסטינית, שהיתה אז בשליטת מצרים. מעט לאחר 1967 וכיבוש השטח על-ידי ישראל, נמלטו מר אבו עמרה ומשפחתו לעיר אל עריש שבסיני. אחות אחת שלו נותרה בעיר רפיח.
  4. מאז, התגלגל מר אבו עמרה עד למחנה הפליטים נהר אל-בארד שבלבנון, שם נישא ונולדו לו ילדים.
  5. בחודש מאי 2003 נתפס מר אבו עמרה על ספינה, שעשתה את דרכה לעזה ועליה אמצעי לחימה, מול חופי ישראל. הוא נעצר, הוגש נגדו כתב אישום, ובחודש יולי 2005 נגזר דינו בבית הדין הצבאי. הוא נידון לשש שנות מאסר בפועל ועוד ארבע על תנאי. כמו-כן, נגזר עליו תשלום קנס על-סך 10,000 ₪. **תשלום הקנס נגזר עליו חלף שנת מאסר שביעית.**
- העתק כתב האישום מצורף ומסומן א; העתק גזר הדין מצורף ומסומן ב.
6. כך, המשיך מר אבו עמרה את ישיבתו מאחורי סורג וברית, ושילם את הקנס שהשית עליו בית הדין.
  7. ביום 15.3.09 היה אמור מר אבו עמרה להשתחרר ממאסר, עם תום ריצוי העונש שהושת עליו. אולם, **הוא נותר כלוא**, מאחר שרשויות המדינה לא ניאותו לשחררו לרצועת עזה או לגדה המערבית, ומפני שמדינות אחרות באזור (לבנון ומצרים) סירבו לקבלו. המשך הכליאה נעשה על-בסיס צווי משמורת והרחקה, שהוצאו כנגד מר אבו עמרה על-פי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.
  8. מאחר שראה ששחררו מבושש להגיע, הגיש מר אבו עמרה עתירה לבג"ץ, בדרישה לשחררו ממשמורת (בג"ץ 6082/09). מחודש פברואר 2010 יצג הח"מ, בשם המוקד להגנת הפרט, את מר אבו עמרה במסגרת הבג"ץ.
  9. ההליך התנהל בעצלתיים, כאשר במשך כל אותו הזמן עמדה המדינה בסירובה לשחרר את מר אבו עמרה לעזה או לגדה, וכשלה בניסיונותיה להרחיקו ללבנון ולמצרים.

10. בין לבין, ולאור העובדה שהוא נותר חבוש, על-אף שתאריך שחרורו חלף זה מכבר, הגיש מר אבו עמרה בעצמו עתירת אסיר ב-7.4.10 לבית המשפט המחוזי בבאר-שבע, בדרישה כי יושבו לו כספי הקנס ששילם, חלף שנת מאסר (עת"א 24434-02/10). פסק הדין של כבוד השופט פרידלנדר דחה את העתירה, ובעקבות זאת הגיש מר אבו עמרה ערעור לבית המשפט העליון (רע"ב 7394/10).
11. המדינה התנגדה להחזרת הקנס. ביום 25.1.11 ניתנה החלטתו של כב' השופט מלצר, שבה הורה למשיבים לומר "האם לנוכח הנסיבות שתוארו בתגובתם – הם ייאותרו להחזיר למבקש את הקנס ששילם לפנים משורת הדין, וזאת מבלי לגרוע מטענותיהם המשפטיות במכלול" (ההדגשה שלי – ד.ש.).
12. למרות זאת, עמדה המדינה על עמדתה וסירבה להחזיר למר אבו עמרה את כספי הקנס ששילם. התיק נקבע לדין בחודש יוני 2012.
13. בכל אותו הזמן, התנהל הבג"ץ בעניין השחרור המבושש ממשמורת. והנה, **שנתיים וחצי לאחר מועד שחרורו המיועד**, ניאותה לפתע המדינה לשחרר את מר אבו עמרה לרצועת עזה. כך הודיעה המדינה לבית המשפט ולח"מ ביום 10.10.11. בעקבות זאת ניתן פסק דין בבג"ץ 6082/09 ביום 27.10.11, וביום 30.10.11 שוחרר מר אבו עמרה והגיע לבית אחותו ברצועת עזה.
14. כאן המקום לציין כי במסגרת הדיון ברע"ב, ולאחר שסירבה להצעתו של כבוד השופט מלצר, הציעה המדינה שמר אבו עמרה יפנה לכבוד נשיא המדינה בבקשת חנינה, על-מנת שיושב לו כספי הקנס ששילם. מאחר שמר אבו עמרה לא היה מיוצג באותו הליך, נראה שלא הובהרה לו עד תום זכותו זו, והוא נמנע מלפעול בדרך זו. בסמוך לשחרורו ממשמורת, נתן כבוד השופט מלצר החלטה, בה ביקש את עמדת המערער בנוגע להמשך ההליך ברע"ב בבית המשפט העליון, אולם, מאחר שמר אבו עמרה כבר היה בתהליכי העברה לרצועת עזה, לא עלה בידו להעביר את תגובתו בזמן לבית המשפט, והרע"ב בעניין נמחק.
15. לבסוף, יש לציין כי ב"כ המדינה הדגיש, במסגרת ההליך ברע"ב, כי הרחקת מר אבו עמרה לרצועת עזה לא תמנע ממנו מלהמשיך ולפעול, בדרך מקובלת, להחזרת כספי הקנס ששילם, בין אם בעצמו, בין אם על-ידי בא-כוח.
16. ביום 7.12.11 פנה מר אבו עמרה למוקד להגנת הפרט, וביקש את סיועו בהשבת כספי הקנס באמצעות פנייה לכבוד נשיא המדינה בבקשה לחנינה. לבקשה זו מצורף ייפוי כוח, חתום על-ידי מר אבו עמרה. יש לציין כי על ייפוי הכח מופיע מספר תעודת זהות זמני, שניתן למר אבו עמרה על-ידי רשויות חמא"ס בעזה. מאחר שמדינת ישראל אינה מכירה ברישום זה, אנו משתמשים בבקשה זו במספר ת"ז על-פי המרשם הפלסטיני הישן, והמופיע גם על כתב האישום (ייפוי הכח התקבל בפסק, עקב אי היכולת של מר אבו עמרה להיכנס לישראל, או של הח"מ להיכנס לרצועת עזה).
17. לאור כל המפורט לעיל, אנו מבקשים מכבודו לחון את מר אבו עמרה בכל הנוגע לסעיף תשלום הקנס על-סך 10,000 ש"ח, ולהורות על השבת הכספים ששילם לקופת המדינה, בתוספת ריבית והצמדה, מהיום בו אמור היה להשתחרר ממאסר.

בכבוד רב,

דניאל שנהר, עו"ד

לוט :
ייפוי כוח
טופס נלווה לבקשת חנינה

העתק :

מחלקת חנינות – משרד המשפטים, רח' צלאח א-דין 29, ת.ד. 1087, ירושלים 91010,
בדואר רשום + אישור מסירה